

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 4 = JULEN 1972 = 4. ÅRG.

JULENS TRE SYMBOLER

Det første symbolet er krybben. Bibelen sier at Gud åpenbarte seg i kjød. Gud var i krybben. Gud kom i skikkelse av et lite barn. Han som skulle bli den døende verdens håp og trøst. Ordet ble kjød og tok bolig i blandt oss.

Julen betyr at Gud interesserer seg for menneskelige forhold. Den viser at Gud elsker oss, så at Han var villig til å gi sin sønn.

Julen er ikke en myte eller en tradisjon. Den er en helig virkelighet. Vi synger: Englene sang den, først for markens hyrder. Skjønt fra sjel til sjel det lød: Fred over jorden, menneske fryd døg! Oss er en evig Frelser født!

Julen er gledens tid. Julens virkelige lykke ligger i dette: At Gud i Kristus forlikte verden med seg selv.

Det andre kristne symbol som kaster lys over julen er korset. Som skyggen av korset falt over krybben i Betlehem, slik tegner korset seg i vår feiring av jul. En av julens toner er den ofrende kjerligheten: For så har Gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne. Den virkelige grunn til å bytte gaver med hverandre, er den ånd av ofrende kjerlighet som åpenbarer seg på denne dag. Han gav deg selv, derfor skal vi gi til hverandre. Og den ånd av glad giverglede som behersker oss i julen, er et giverskinn fra korset.

Det tredje symbol som hjelper oss til å forstå julens mening, er en krone. Han ble født i en stall, lagt i en krybbe og Han ble kronet med torner og hengt opp på et grovthugget kors. Krybbe, kors og krone taler overbevisende til oss om julen. Nidt i alle våre fornøyelser og trivsel denne jul, skal det være glede over at den Herre Jesus bor i våre hjerter. Er julens Kristus den som får bo i ditt hjerte? Skal han få rom i ditt hjerte i denne helg?

A. T. P.

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik.
Tel.: 68611.

I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Georg Walwick
og Norvald Jenssen.
Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto 42536.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen.
Adr. 62 Malden Ave
Lynbrook, N.Y. (11563)
Tel. 516-599-9292.
Abonnementspris pr. år kr. 6.-
U.S.A. \$ 1.25.

EN NY TID FOR CYA!

Er vi gått inn i en ny tid på Skjernøyå? Ja, det spørshålet kan man stille seg etter at vi fikk broforbindelse med fastlandet. Mye har forandret seg siden den gang. Nye folk er kommet til, og bil og bilvei nesten til hvert hus på øya.

Tror øyfolket før i tida var mør som en familie. De var mer isolerte, og lettere å få samlet til skjempet og alvor.

Nå har bilene overtatt og syfolket er ikke så avhengige av hverandre lenger. Mens de før nesten bare hadde sine venner og kamerater her på sya, er de nå spredt over store deler av Sørlandet. En ser det kanskje best blandt barn og ungdom. De har sine kamerater og venninner i Mandal, Ime, Harkmark osv. Det var ukjent i min barndom. Vi kjente nesten ingen på vår alder utenom Skjernøya. En av de store grunnene er bru- forbindelsen og skolene som er flyttet til Ime og Mandal, og når ungdommen vokser til beholder den kontakten med skolekameratene rundt om i hele Måndalsdistriktet. Det er vanskelig å samle både voksne og ungdom. Vi må konkurere med møter, fester

osv. i hele distriktet. Ja, det er en ny tid vi lever i, men ingen kan stoppe utviklingen. Bare fremtiden vil vise om det er til det beste for oss alle her ute.

G.W.

LITT FISKEPRAT

En alle tiders høst er forbi, med
ønskewær både på sjø og land. Må
sikkert mange år tilbake i tida
for å finne maken til denne etter-
sommer og høst. Stille og fint,
uke etter uke.

Om fisket er å fortelle at i aug./
sept. kom makrellen inn mot land
i store mengder og stim etter
stim ble sett rundt holmer og bo-
er utenfor sja. Men hva hjelper
det med mye fisk når det snart
ikke er fiskere igjen til å fange
den.

Det var bare 2 snurpebåter som var ute, +, 1. som var ute litt om kveldet og på lørdagen. De andre har sagt opp eller kan ikke skaffe mannskap, da mange av fiskerne her ute har fått arbeide i byen, eller driver med bygging rundt omkring på øya.

Ble det goda fangster, opp til 3000 kg. i kastet, og beste båt fikk ca. 30 tonn makrell, mest av størrelsen 3-5 stk. pr. kg. Også på døg ble det tatt gode fangster - 3-400 kg. pr. mann pr. dag var ingen skjeldenhett, og noe av den makrellen var større, og fetere, fin høstmakrell. Også i oktober ble det tatt notfangster av makrell, og det er meget skjeldent så sent på året.

I 1. okt. begynte hummerfisket i ideelle værforhold. Men det minker på fiskerne, så det var nok mindre med teiner ute i år, især på Vesterøy. Her var det med snitt og stort bare ca. 300 teiner i sjøen. Fangstene ble ikke store i år heller. For Byrstad og Valvik var resultatet av 1. trekk 1/3 - 1/2 hummer pr. teine. 43 stk. i 116 teiner og 17 i 40 var nok gjennomsnittet på Vesterøy. Over til s. 4. v. i

Så lakker og lir det med dette året også, og juleforberedelsene er i full gang. Tiden går så uendelig fort, forttere enn vi aner. Arbeidet her i foreningen har gått jevnt og trutt. Mye er gjort, andre ting som burde vært gjort er vi ikke kommet i gang med ennå. Vi tenker særlig på de virkelige store løft.

Møteskningen har vært jevnt over åra. Særlig på onsdagsmøtene har flokken vokst. En begynte med en flokk på bare 4 - 5 stykker. Det blir bedt mye på disse møtene og vi vet at Gud vil høre vår bønn, og svare i sin tid. Det er bare for oss å ha tilmod. Kanskje vil vi få svar ganske anderledes enn vi hadde tenkt oss. Gud være lovet for det, Han ser hva vi trenger og hva vi ikke trenger.

Det er nå bestemt hva slags orgel som skal settes inn i kapellet, etter to generalforsamlinger, begge med flertall for elektronisk orgel. Saken ble tatt opp igjen etter en del missnøye med det instrumontet vi hadde på prøve. Det ble også lagt fram et tilbud på et fint pipeorgel, men der ble likevel flertall for elektronisk og et slikt vil da bli innkjøpt ved passende anledning. Grunnen for valg av denne orgeltypen er at det er så mye billigere både i innkjøp og drift. - Så står oppussing og modernisering av storesalen for døren. Det er dette som er det virkelig store løftet. Dette har vært øpe på generalforsamlinger før, men det ble virkelig fart i arbeidet på forsommelen

da det under en tilstelling blåste regn inn gjennom vinduene på de ferdigdekkede bordene.

Kapellet utvendig trenger også sikt til maling. Dette ble utsatt til vi så hva som måtte gjøres med vinduene og til det var bestemt om isolering av veggene skulle foregå fra utsiden eller innsiden. Og slik at vi kunne ta hele salen under ett. En fagmann ble kontaktet og la fram det forslaget som er omtalt i forrige nummer. Nå ligger prisoverslaget klart. Hvis dette blir godtatt på første generalforsamling, vil arbeidet bli satt i gang så fort som mulig. Ja, det er mye penger som foreningen må ut med. Overslaget lyder på 52.000, iberegnet moms.

Det har vært mange gilde møter på kapellet i løpet av høsten. Spesielt vil vi nevne en møteuke fra 15. - 19. nov. ved Kristian Kristiansen fra N.M.S. Mye folk kom og det var en god ånd over møtene. Lørdagskveld var det fest som ble kalt "fullmånefest". Tittelen var kanskje ikke den rette, men det møtte mye folk fram, ja, bordene i storesalen var nesten fullsatt. Det ble servert bløtkake som var fin kost. Etter talen av Kristiansen var det gripende vitnemøte hvor svært mange var nede og ville prise sin Frelser. Det var sang av en kvartett fra Hamresanden ved Kr. sand.

Så står julen for døren og det blir en hel del å gjøre. Julefesten blir som vanlig den 28. des. I år har vi vært så heldige å få John W. Kars som festtaler. Oppslutningen til denne festen har heller avtatt med årene og det er ikke så noko. Vi vil oppfordre Skjernøypostens leser om å slutte opp om denne festen, om de kommer fra by eller land. Så vil vi i Skjernøy kr. Ungdomsforening ønske alle en riktig velsignet julehøytid. Må Jesus virkelig få tale til oss i denne høytiden. At det lyset han tente ved sin fødsel virkelig må få tale til våre hjørter. Hva er større enn det håpet han gav oss den natten?

JULETANKER

Så er julenatten der. Nysnøen har nettopp lagt seg som et glitrende teppe over landskapet. Himmelien er klar og det visines av millioner av stjerner der oppe. Det er ikke et vinkspust og ikke en lyd er å høre. Når en nærmer seg et hus kan en høre sang og glad latter innefrå. Tankene vender tilbake i tiden, til Betlehemsmarken. Det var nok også en stille og fredelig natt, men uten snø og kulde. Hvor mange tenker på dette denne kvelden. Gleden er der, over den vakre storslatted naturen, over alle gavene og maten, over barnas fryd og det vækkert pyntede juletreet. Men over det som skjedde på Betlehemsmarken, er gleden like stor der? Hyrdene som gjettet sin hjord der på marken, fikk det første budskapet med englehumnen: "Eder er i dag en Frøiser ifødt". Hyrdene ble uendelig glade og gikk og fant barnet som var født i en stall. De har en virkelig grunn til å glede seg. Dette barnet som ble født, ble hele verdens Frøiser - ingen er før ringe for Ham. Så er det håp for oss elendige mennesker. Denne Frøiser som var fri for synd og elendighet, ble gjort elendig for oss menneskers skyld. Derfor er gleden der, for Jesu store kjærlighets skyld. Han som til og med gikk i døden for oss, for at vi skulle leve. Vi mennesker har ikke noen gang fått større julegave. All vår synd og skrøpelighet ble lagt på Ham. Så er vi frie, frie i Jesu Kristi blod. Så har Gud elsket verden. Radioen forteller om krig og ufred, om trussel og vold, om oppsøy og demonstrasjoner. Og allikevel elsker Gud verden og alt i den. Men han hater synd, og derfor ble Jesus sendt til vår jord, og bibelen forteller at: Alle som tek i mot Ham gav Han rett til å bli Guds barn. Så er det bare å ta i mot denne Frøiser og han vil lede deg fram gjennom dette livet inntil vi er trygt hjemme i den evige Guds himmel. Derfor er gleden der.

S. 1. marts IV

Fra side 2. Fiskeprat.

For Farestad og Rosnes kan vi nevne noen tall fra første trekk: Paul og Arne M. Kristiansen 148, Herman og Sverre Syvertsen 93, Johan Kristiansen 65, John Wilhelmsen og Erling Jenssen 70 og Karl Karlsen 57. Sluttresultatet ble nok noe bedre for de fleste i år enn i fjor, men tror nok at det fine været har noe av æren for det, da fiskerne kunne sette teinene hvor de ville, da det var stille og fint hver dag og teinetap var det ingen som hadde. Også i år var det masse med krabber. Mye vasskrabber, men også mange som har vært ganske fine. Folk har mest stått i kø for å få kjøpt dem og fiskerne har fått fra kr. 1,50 til kr. 2,- pr. stk. Så det har blitt en god økstraskilling for fiskerne, og sikkert mange gode krabbelag for kjøperne. Om fisket eilers er lite å fortelle. Noen har nok prøvet trollgarna, men noen store fangster har det ikke blitt. Men med frosten kommer nok torsken opp på grunna, og en får håpe at juletorsken også i år blir å finne på julebordet.

German Gabrielsen fyller den 13. des. 75 år. German er en kjent Skjernøymann som er født og oppvokset på Farestad. Som de fleste andre på den tida, var han i Amerika i sine unge dager, men kom hjem til øya og drev fiske og gårdsbruk. Han var sammen med Paulus og Aamot med "Fløtebøtta" hvor de drev både fiske og fraktfart. German har tatt aktivt del i det politiske liv og var bl.a. varaordfører i Halse og Harkmark kommune i en rekke år. Han var også formann på Skjernøy kystvaktstasjon (Høgevarden) i mange år og har Kongens fortjentstemedalje for det. Vi gratulerer ham hjertelig med dagen.

Også Sverre Syvertsen fyller runde år i det han blir 70 den 23/12. Sverre har vært aktiv fisker faktisk talf høle sitt liv og driver det sterkt i fiskerbåten enda. Vi gratulerer hjerteligst med dagen.

Vi vil også gratulere Rakel Ofteenes som fyller 70 år den 29/12.

DET VAR I KRIGENS TID (13) SPERREBALLONGEN

Det hendte mangt og myc på Skjernøya under krigen som hadde dramatikkens skjær over seg, eller som lett kunne ha fått det. Det har vi fått hørt om i tidligere beretninger. Nå skal vi få en førstehånds beretning fra en som fulgte begivenheten fra begynnelse til slutt. Vi lar Arthur Jonssen fortelle:

En fin dag i slætta i året 1940 gikk jeg og slo på Nyhaven. Min bror Arne var også der. Det var et svakt vindtrekk fra s.v. Da får jeg se en svær sperreballong over Slettinsundet, temmelig høyt. Den slingret fram og tilbake, men med nesen alltid mot vinden, som om den slepte på noe. Den hadde kurs for Bådeviga. Min bror og jeg slang fra oss ljåorvene og løp ned over Høgsvrefarestad mot Henny Kristensens hus. Ballongen var da alt kommet rett over og den slopte på en veldig lang wire. Den var god å høre. Den laget et helt spetakkel der den ble dradd mellom ur og kratt. Det var nå kommet flere mannlige til og vi måtte forsøke å få satt den fast da den hadde kurs tværs over den elektriske linjen til Rosnes. Den kom mellom Hennys og Torgeir Berges hus. Det lyktes å få et par tørn rundt de store orretrørne nede i strandkanten. Jeg husker ikke nøyaktig hvordan det gikk, men det endte med at vi fikk satt den fast i en bolt på Heimerné. Da slang ballongen n.o. av Ankerodden. Det var ingen tyskere på øya da, for da hadde det nok blitt huskestue. Men vi behøvde ikke vente lenge før et jagerfly kom med kurs fra Tregde med knittrende maskingeværer som pepret ballongen. Vi hadde fått sendt bud til Krambua som i telefon fikk varslet E-verket om å slå av strømmen på grunn av at wiren ville falle rett på høyspentlinja når ballongen falt. Det så ikke ut til at det var så lett å få den ned. Flyet gjorde i alle fall tre runder inn til Tregde og så ut igjen. Skuddretningen var mot sjøen. Vi var flere samlet i Aamots kjeller. Jeg snek meg ut mens flyet var på vei inn til ny runde og stod på hjørnet av muren da jeg så flyet komme. På ballongen såcs ingen forandring. Så begynte spetakkelet igjen. Må jo si det var litt nifst. Da ser jeg plutselig en stikkflamme så stor som en knyttneve. Måtte vel være en sprenggranat. Før jeg fikk sukk for meg var ballongen et eneste flammehav. Wind-draget var da gått mere sydlig. Den falt veldig fort og jeg husker at jeg tenkte: Nå setter den hele Nedre Farestad i brann. Men før den var helvveis nede var det over. Wiren falt ned over høyspentlinja og det flagret noen deler av brennende duk fra ballongen som til slutt havnet på land mellom Røstenen og den gang frk. Jacobsens hus. Det tok fyr på flere steder også oppetter Skibbefjellet. En brennende bit falt også på fjøstaket i Røstenen, men dette ble slukket. Det hadde jo ryktes hva som hadde skjedd og folk fra hele øya samlet seg etter hvert for å være med å slukke. Det var veldig tørt og ilden sprede seg oppover mot toppen av Skibbefjellet. Alle hadde pøser med - det var jo slik i den tida. Vi stod i en kjede fra Røstensbrygga opp til toppen og handet fulle bøtter opp og tomme ned. Jeg var en av dem som stod på toppen og det var et skue å se den kjede av folk som stod hele veien nedetter det temmelig bratte Skibbefjellet. (Den som hadde hatt et bilde av det). På toppen var det verst, da ilden hadde spreidt seg til flere steder. Men takket være så mange innsats klarte vi å få sløkt. I mellomtida var det kommet en båt med tyskere som tok med seg det som var igjen etter ballongen. Det var litt duk igjen, som tyskerne ikke hadde fått med seg og som ikke var oppbrent og noen fikk laget et forkle som de brukte når de var på sjøen. Det var jo nesten umulig å få kjøpt oljetøy da.

P.S. Et stykke av ballongduken har fra den gang og til i dag vært skyllapp over bensintanken i båten min.

DA MARIT OG PAUL KRISTIANSEN FOR I ØSTERLED.

Det skjedde torsdag den 7. sept., at telefonen ringte og det var sandelig Marit Kristiansen fra Farestad som fortalte at de endelig hadde bestent seg for å ta en tur til oss på Billingstad. De skulle komme på fredag med toget og dette var jo nærmest en sensasjon etter alle de gangene vi har mast på dem om å ta en tur. Toget kom og der var de begge to og ikke til å tro. Så begynte morca som varte til tirsdags morgen.

Noen faste planer hadde vi ikke lagt opp, men det er som regel morsomt når det hele blir improvisert.

Fredag kveld ble "Det Nye Teater" besøkt, og stykket var "40 Carat" med Venche Foss og Lillebil Ibsen i hovedrollene. Lystspill og det falt i god smak. Etter dette ble "Caravallen" restaurant på Fornebu inntatt og der får man en smak av den store verden med alle flyene man ser komme og gå, så og si midt i "grautfaret". Klokka 1 var vi hjemme og da var nok Skjernsyfolket trøtte, for det varte ikke lenge før "tåkeluren" til Paul gikk for fullt.

Men man kommer ikke til Oslo for å sove, så lørdag morgen var det tidlig purring, og kurset ble satt for en rask inspeksjon av hva Sørlandingen Vigeland hadde ferdrevet tiden med i Oslo. Mektige saker og Paul mente at kunstneren kunne ha spart et par av de solide damer til å pryde Skjernsybrun. - Akershus festning er en vakker og flott sak fra de gamle dager og meget godt tatt være på. Vi gikk igjennom alle slottsaler og rom ned i fangehull og kapellet med kjeller hvor den kongelige grav befinner seg med sarkofagene. - Det nye hjemmefrontmuseet var meget artig å se, som vi husker mange ting fra med gru. Plassen der de norske patrioter ble skutt er behørig markert og man får en rar følelse av å være på det sted hvor så meget edelighet ble begått.

Etter en kopp kaffe på "Café Engebrett" gikk vi en rundtur i sentrum og besøkte forretninger og statuer, gate opp og gate ned. Fredsmarsjen var bare barnemat mot dette.

Søndag morgen var det rett til Bygdøy. Først besøkte vi polarskuta "Fram", så "Kon-Tiki" og deretter sjøfartsmuseet. Mye å se på, men tiden går. Folkemuseet er også en perle man ikke kan gå forbi og her er det så meget å se at man kunne gå der i dagevis. Nevner bare i farten Hauges fengsel, alle de gamle gårder og kirker samt gamle "Enerhaugen", som nylig er satt opp. Det er flott at så mange gamle ting er tatt vare på.

Etter en tur rundt i drabantbyene for å se på boligforholdene, endte vi på Frognerstolen til kafe og den velkjente "eplekake". Holmenkollen er imponerende høy, og innbød oss ikke til å hoppe der. Klokken var blitt 4 på ettermiddagen, og da Skjernsyfolket var invitert til middag hjemme hos skuespiller Lund, som jo også nærmest regnes for "Skjernsylitt", ble dagen fullsatt.

Mandal, blå var den, og nå var det innspurten som begynte. Etter en forholdsvis rolig formiddag med besøk i Asker sentrum med de severdigheter der, samt Skaugum med kronprinspar. Av en eller annen grunn kom vi ikke inn der. -- Til kvelds var samtlige i "Nasjonaltheateret" og så "Loke" med Henki Kolstad og Kari Simonsen i hovedroller.

En stor opplevelse for alle. Etterpå kios på "Teaterkafeen".

Tirsdag morgen var det hele slutt. Marit og Paul kom som en varm vestavind fra Skjernsøya, det sted vi har så kjært. Derfor var det så hyggelig med dette besøk i september!

Mange hilsener til venner og kjente på Skjernøya fra
Turi, Trygve, Tage, Tord og Trond Orre Larssen.

Etter annodning fra folk på øya, skal vi ta med et innlegg av pastor G. Ousland som stod i "Samleren" for ca. 20 år tilbake. Det må derfor leses på grunnlag av denne tidsforskjell både når det gjelder personsnavn, tall og andre ting. For svrig er der sikkert mye som er aktuelt selv i dag og eksempel til etterfølgelse. Pastor Ousland sluttet i sitt embete nå i høst etter å ha vært 'vår' prest i 25 år.

LØNNER DET SEG MED SMÅ MENIGHETER.

Avgjort av pastor dr. theol. G. Ousland, Mandal.

Ved Norges sørspiss hvor Skagerak møter de tunge bølgene fra Nordsjøen og Atlanterhavet ligger en fjellrik øy like opp til fastlandet. Den ser ugjestmild ut fra havet, men den gjemmer så mange overaskelser både i natur og samfunsliv at jeg vil ta min leser med en tur der ute. Ingen Antonius kunne ha kjent seg mer ensom i sin ørken enn du kan gjøre på de ubebygdde steder. Når havet bryter på og stormen raser frem over høydene, skulle du tro du var kommet i nærheten av Sinai den gang budene ble gitt. Men når sommersolen luer over de hvite Sørlands-hus i stille viker og havet smyger seg kjølent inn mellom holmer og skjær, da kunne neppe våre første foreldre ha hatt det deiligere i sin have. Du lyse, drømmende Farestadsvåg. Kan det være mer overjordisk en sommerdag enn ved dine klare vanne. Og kan noen domkirke ruve mer i vårt hjerte enn det emkle Skjernøy kapell inne i vika. Skjernøy kapell; ja, se her har vi overaskelsen som jeg vil gjøre min leser oppmerksom på.

En tid før forrige verdenskrig ble Skjernøy kristelige Ungdomsforening eier av et forsamlingshus som også var innviet til gudstjenestelig bruk. Huset ble reist av øyas befolkning. Ungdomsforeningen er noe enestående i sitt slag. Den samler alle på øya og leder den kristelige virksomhet så den i realiteten virker som en menighetsforening. Og her har vi ikke innbyrdes konkurerende samfunn og organisasjoner; her er det menighetsmessig samling og enhet.

Hva utretter så dette samfunn? Her kan jeg berede min leser en ny overaskelse. De to hundre mennesker med smått og stort har ansvaret for hele driften av kapellet uten en øres tilskott av det offentlige.

Slik har det vært i alle år fra starten. Det er lagt ansvar på minigheten. Småkirkeprinsippet er i virkeligheten gjennomført her ute i provinsen så tidlig at en kunne tro seg hensatt til hovedstaden. Men det nye som er satt inn i våre kirker her på Norges sudspiss er ellers selvstendig nok og har ikke noe forbillede.

Øya hører kommunalt til Hals og Harkmark herred og kirkelig til Mandal prestegjeld. Prestene her betjener kapellet, og man slipper altså prestelønninger. Det samme er tilfelle med lønn til klokker, kirketjener og organist. Organisten, Eugen P. Walvik, har spilt gratis i omkring 30 år, og klokkeren, Paulus Kristiansen, ligger ikke langt etter i tjenestetid. Kirketjenerstillingen går på omgang frivillig. Snart er det en av øyas kjente menn, kanskje visordføreren, snart en unggutt som figurerer som kirketjener. Dette er utvilsomt et heldig grep. Menigheten blir aktivisert og får kjenne ansvar. Og presten kommer etterhånden i levende kontakt med alle. Frk. Anna Eriksen har holt altersakene i orden og har tatt i mot prestene i sin heim når de kom ut til øya etter en times sjøreise fra byen. Hun holder tradisjonen oppe etter sin far, lærer Tobiassen, som var en av de ledende da ungdomsforeningen ble stiftet og kapellet ble bygd.

Ved hjelp av frivillig arbeid kan utgiftene til kapellets drift holdes på et rimelig nivå. Det blir slett ikke slik at de stedlige oppgaver sluker all interesse, tvertom. Den lille menigheten på ca. 200 sjeler klarer et budsjett på kr. 5.000 pr. år, en stor part av dette beløp går til misjonsformål. Og da det i de senere år ble tale om å få nytt sykehus i Mandal, samlet man straks inn over 1.000 kr. ved en tilstelling i kapellet, enda mange hadde gitt bidrag i byen. Og dog

er vel den oppgaven å bygge sykehus noe som helt burde hvile på samfunnet og ikke på kirken. Men her klarer man altså å drive kapell, å gi til misjonen og humanitær formål og til og med oppgaver som burde være statens og kommunens sak! Og enda er det bare jevne kår på stedet uten rikdom.

Jeg satt og tenkte en dag og reknet etter. Hvis vi kunne vente det samme av Oslo etter folketallet skulle byen klare minst 12 mill. pr. år. D.v.s. mer enn det dobbelte av hva Den norske kirke koster staten. Tar vi hensyn til de økonomiske resurser kan vi nok multiplisere beløpet med 10 i allfall. Og tenker en så på hele landet, for noen perspektiver åpner det seg ikke da, 75 mill. kr. Misjonen ville kunne utvide til det firedobbelte, Den norske kirke likeså, og enda ville det bli god råd til å bygge alle de sykehus og andre sosiale anstalter som vi trenger og som staten nå ikke makter.

Spør så om det lønner seg med små og flere menigheter?

Ja men en kan ikke regne slik, sier man. Jeg vet det meget godt. Man kan ikke sammenlikne slike småmenigheter med kjempemenighetene i våre større byer. Men nettop derfor skulle staten (kirken) ha vært så klok at den hadde opprettet et stort antall slike mindre menigheter i tide. Da hadde man sannelig fått løst de mange sosiale saker som vi nå kvier oss for å tenke på, fordi de ennå står uløst og vil gjøre det i lange tider fremetter. Det brenner i meg når jeg tenker på dette. Skjønt staten sitt eget beste så ansatte den dobbelt så mange prester så det kunne skapes dobbelt så mange menigheter.

Men jeg fant mer i denne lille menighet som jeg har fulgt med gjenom 30 år, fordi den er i min hjembygd og fordi jeg f.t. er prest der. Jeg fant en levende og mandig kristendom. Frammøste til gudstjenestene er fulltallig både av voksne, unge og barn. Og mennene er i flertall ved nattverdbordet og setter sitt preg på menighetssangen. Jeg husker en juledag strømmen var borte og orgellet derfor ikke kunne brukes. En annen kirke ville man stå så noe nær fast. Men i Skjernøy kapell gikk sangen og menighetssvarene med den største sikkerhet, preget av kraftige nænnsstemmer. En fikk kjenne at en stod i en sterkt og levende menighet. Mandig og usentimental kristendom finner en der ute. Det henger nok sammen med naturlige drag i folkelynet. Det skal noe ganske usedvanlig til før en mann i løsenes og sjøfolkernes land lar seg rokke. Når det alikevel ikke har utviklet seg til høye individuallister så skyldes det først og fremst kristendommen som bøyer viljen, gir varme og skaper fellesskap. Uten tvil har kirken bidratt mektig til å fremelske det enestfiende samhold og de usedvanlige gode sosiale forhold som er så karakteristisk for stedet. Samhold innad, vidsyn utover. Og som øya ligger der ved landets språkkant ut mot den store verden med den friske, salte havsprøyt over seg, så eier også dens menighet mye av det kristendommens salt som bevarer folket fra forråtnelse.

Jeg deler ikke den optimistiske tro som mange har hatt at det en gang skal bli et himmelrike her på jord når slekten når tilstrekkelig langt i utvikling. Jeg er tvert imot overbevist om at det aldri vil skje. Men somme tider kan nesten min overbevisning svekkes. Det er når jeg ser på forholdene i menigheten der ute og så tenker: Hvis nå hele Norge bestod av slike små menigheter, ja da --. Kom så og spør om det lønner seg med de mange små menigheter.

Vi beklager at det ble gjort en feil på noen av avisene på øya forrige gang. En side manglet, mens der var to av en annen. Det er slike tekniske feil som kan oppstå, men vi skal prøve å hindre at det gjentar seg.

Vi har fått melding om at Charlotte Farestad f. Kristiansen døde i sitt hjem på Grorud den 9. juli, nær 93 år gammel.

FRA U.S.A. = NOVEMBER.

November er her med sitt vanlige og uendelige rot i mark og eng, skog og gater. Hvor trærne står nakne ligger det døde og falmende løv i 'haugevis'. Oktober og november-stormer har beskjært skogen av døde greiner og kvister som blir liggende hvor de faller for senere å bli redusert til muldjord. Sommerens bregner står som brunt broderi langs steingjerder og knauser. Det modne og bronserete grass er stivnet og frøet tatt av vinden, sommerens arbeide er ferdig! Det kjølige høstregn vil dempe det utålmodige åg hvirvlende løv, og pakke det på røtter av ømme planter. Hyllebærbusker med sin dusk fylt av moden mørkebrunt frø står som fillete fanter, men full av mat til en sulten fugl eller vintermus. Naturen er ikke flink som husholderske, den skjenker ikke den minste tanke på netthet, løvraking og innsamling av avfall. Busker, planter og trær står med sine røtter i sitt eget rot, den rike opphoping av sin egen fortid. Men her i november er neste sommers sannhet en dyp over all måte.

Sing along!

På låven sitter nissen med sin julegrøt,
så god og söt, så god og söt.
Han nikker og han smiler og han er så glad,
for julegrøten vil han gjerne ha.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter.
De vil så gjerne ha litt julepotter,
og de danser rundt i kring.

Men nissen, se han truer med sin store skje:
"Nei, bare se og kom avsted,
for julegrøten min den vil jeg ha i fred,
og ingen, ingen vill jeg dele med".
Men rottene de hopper og de danser,
og de svinser og de svanser,
og de klorer etter grøten, og de stanser,
og de står om nissen tett i ring.

Men nisselfar, han er en liten hissigpropp,
og med sin kropp han gjør et hopp.
"Jeg henter katten hvis de ikke holder opp.
Når katten kommer skal det nok bli stopp".
Da løper alle rottene så bange,
ja så bange, ja så bange,
og de svinser og de svanser noen gange,
og i en, to, tre så er de vekk.

Så er vi kommet så langt på
året at vi vil minne våre leser
om kontingensten for 1973. Brev-
portoen vil gå opp 20 øre fra
1/4-73, men hvorvidt eller hvor
mye dette vil berøre trykksaker
vet vi ikke. Vi er dog blitt en-
ige om å beholde de samme kr. 6.-
og \$ 1.25 og håper at det skal
holde. Innbetalingen skjer som
vanlig: Fra sya, direkte til oss
og ellers over postgiro, og i
U.S.A. til vår kontakt der, C.J.
Enkelte står ennå til rest for

i år og vi vil be dem være opp-
merksom på dette. Postgiro-
blankett blir vedlagt dette nr.
og vi tør be om ekspeditt behand-
ling. Skal vi bli enige om å si
innen 1/4-73?

Det er hermed slutt for i år og
redaksjonen vil gjerne si takk
for samarbeidet i året som gikk
og ønske en riktig god jul og et
godt nyttår til alle våre leser,
nær og fjern.
Vel møtt i 1973!

SMÅNYTT FRA ØYA.

Et drama var under oppseiling i vår sørligste skjærgård lørdag 11/11. En av fyrbetjentene på Ryvingen fyr, Jens Wium, oppdaget en båt som lå og drev et lite stykke vest av Slettingen. Det blåste stiv s.v.lig kuling med grov sjø. R/K "Ambassador Bay" ble varslet og i løpet av ganske kort tid var den på plassen og fikk sloper omb. og ikke lenge etter lå båten trygt fortøyd i Mandal. Det var en 60 fots båt som var innkjøpt av et Puertorikansk ektepar som nå var i ferd med å kjøre den hjemover. De kunne lett ha endt sine dager et sted mellom Slettingen og Oddskjærne og sender nok en vennlig tanke til han som oppdaget dem, og reddningsskøyta som berget dem.

"Ambassador Bay" hadde forsvrig et oppdrag til samme dagen. Det gjeldt kystfartøyet "Lofotøy" med 6 manns besetning som hadde fått motorstopp utenfor Gjeslingene (mellom Lindesnes og Ryvingen). Også her optrådte den som den reddende engel, og fikk slept båten inn til Mandal. Hurra for reddningsskøyta!

Vår medarbeider, Georg Valwick har nå lagt fiskeryrket på hylla og tatt seg arbeide på Vesterøen Hydrofoil i Mandal. Vi hører at han trives godt der og ønsker han lykke til.

Nå ser jordene i Valvik ut som en slagmark. Myra ble senket for 3 år siden, men det ser enda verre ut nå. Det er kommunen som er i ferd med å legge kloakkledning som skal føres ut i havet. Så er da kloakkproblemet her på Vesterøyen løst, mot å betale en tilkappingsavgift.

Det er nå installert automatisk telefon på Ryvingen fyr. Den virker presist som en vanlig telefon bare det at en liten sender/mottaker plassert på fyret og på telebygget i Mandal besørger den trådløse del av oppgaven. Vi har fått nummeret 63058 for dem som ønsker å få kontakt. Vi har ingen fast lyttetid, men treffsikkerheten er størst rundt middagstider samt om kvelden. Men bare ring når som helst, er vi ikke til stede da, prøv igjen litt senere.

Nytt av året er arbeidsstue som en del av de unge husmødre har begynt med på skolehuset, for 4, 5 og 6-åringene. Her blir de aktivisert et par timer en gang i uken, sikkert til glede både for dem selv og foreldrene.

Vi vil gratulere Roald Syvertsen som i høst forlovet seg med Anne Grete Hansen, Skjebstad. Roald utdanner seg for tiden i politiet i Oslo.

Lise og Evert Knutsen vil om ikke lenge flytte inn i deres nye hus i Juvika i Skjernsøysund, ikke langt fra hans barndomshjem. Vi gratulerer og ønsker fru Lise velkommen til vår øy.

Og så vil vi gratulere Odd Borge som ble konfirmert søndag 3/12.

Så er elgjukta over og elgen vanrer fritt omkring. Her forleden ble den observert i hellingen til Grottevarden. Det ble påstått at den var ganske tam, da noen ungdommer prøvde og nærmde seg den. En elgku med to kalver er stadig blitt observert i det siste på strekkningen Skjernøy-Toftevegen.

En del Skjernøyfolk som arbeider ved Båtservice Verft er blitt oppsagt p.g.a. den dårlige situasjon. Noen har fått arbeide andre steder i byen, en har begynt i Stavanger og et par lurer på oljerrigg i Nordsjøen. Det er godt betalt, men et minus å bo så langt fra sin familie.

Som nevnt annensteds i vår avis har vi hatt en uvanlig fin høst i år. Mest til glode, men med en dråpe naturlig i begeret. Det er nemlig så at den selvsamme fine høst også har vært den tørreste - kanskje i dette århundrede.

Så mange, mange brønner gikk tømme og brannbilen måtte så og si gå i sjøttelfart til Farestad og Vesterøyen for å fylle opp brønnene. De som har borchull hadde visstnok rikelig med vann. Selv opp til nå - helt på tampen av nov. har vi hatt svært lite regn. Alle har nok fått vann i brønnene, men det er langt fra det vi er vant til på denne årstid.